«Ey Ensar topluluğu! Ben, sizleri dalâlet üzere bulmadım mı? Allah, benimle sizi hidayete erdirmedi mi? Sizler, dağılmış haldeydiniz de Allah, sizleri benimle bir araya getirmedi mi? Sizler fakirlik içinde iken Allah, sizleri benimle zenginleştirmedi mi?»

Abdullah İbn Zeyd b. Âsım -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: "Allah Teâlâ, Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e Huneyn Günü ganimet verince, (Allah Rasulü -sallallahu aleyhi ve sellem-) insanlar arasında ve kalbi İslam'a yeni ısındırılan kimseler arasında (bu ganimeti) bölüştürdü, fakat Ensar'a hiçbir şey vermedi. Sanki onlar, diğer insanlara verilen ganimetten kendilerine bir şey verilmediği için üzülmüşlerdi. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- bir hutbe irad etti ve şöyle buyurdu: «Ey Ensar topluluğu! Ben, sizleri dalâlet üzere bulmadım mı? Allah, benimle sizi hidayete erdirmedi mi? Sizler, dağılmış haldeydiniz de Allah, sizleri benimle bir araya getirmedi mi? Sizler fakirlik içinde iken Allah, sizleri benimle zenginleştirmedi mi?» Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-, onlara her bir şey söylediğinde onlar: "(Evet) Allah ve Rasûlü bize çok ihsanda bulundu (Minnet, Allah'a ve Rasûlü'nedir.) dediler. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Sizi, Allah'ın Rasûlü'ne icabet etmekten alıkoyan nedir?» dedi. Onlar: "(Evet) Allah ve Rasûlü bize çok ihsanda bulundu, (Minnet, Allah'a ve Rasûlü'nedir) dediler. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Eğer isteseydiniz, sen bize şunu ve şunu getirdin, derdiniz.» dedi. Ve şöyle buyurdu: «İnsanların, koyun ve develer ile gitmesinden ve sizlerin de evlerinize Allah ve Rasûlü ile dönmesinden razı olmaz mısınız? Eğer hicret olmasaydı ben de Ensar'dan bir kimse olurdum. İnsanlar bir yol tutmuş ve Ensar da başka bir yol tutmuş olsaydı ben, Ensar'ın yolunu tutardım. Ensar, insan teninin hemen üzerindeki elbise gibidir, insanlar da o elbisenin üstündeki elbise gibidirler. Muhakkak ki sizler, benden sonra başkalarını size tercih edecekler. Havzda benimle buluşuncaya kadar sabrediniz.»

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Allah, Nebisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e Huneyn'de pek çok ganimet kapısı açtığında, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- savaştan kırk bin deve ve yüz yirmi koyun ile döndü. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- ganimetten, İslama yeni girmiş kimselere onların kalpleri ısınsın diye verdi. Bu durum, Ensar'dan bazılarının hoşuna gitmedi. Oysa Ensar'ın ileri gelenleri, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in tasarrufunun şüphesiz hak ve doğru olduğunu biliyorlardı. Ensar'dan bazı kimselerin; Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, ganimeti, kılıçlarımızdan kanları akan topluluğa veriyor ve bizi bırakıyor." şeklindeki sözleri Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ulaşınca, Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- onların bir yerde toplanmalarını emretti ve onlar da toplandılar. Allah Rasûlü -

sallallahu aleyhi ve sellem-: «Sizden bana ulaşan bu söz de nedir?» dedi. Onlara serzenişte bulunudu ve Ensar'ın O'nun -sallallahu aleyhi ve sellem- için ve İslam için takdim ettikleri yardımı onlara haber verdi. Bu sözlerle onların kalpleri hoşnut oldu. Böylece onlar, Allah'ın onlara bahşetmiş olduğu, Rasûlünün sohbetine (yani sahabeleri olma şerefine) sahip olma, O'nun ile birlikte (Medine'ye) dönme hazinesi ve bunlara ilave olarak Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onlara, vefatından sonra başkalarının kendilerine tercih edildiğinde buna sabretmelerine karşılık olarak ahirette O'nunla (havzın başında) buluşma hazinesinin büyüklüğünü anlamışlardır. Teysîru'ul Allâm (s:306), Tenbîhu'l Efhâm (c:3/403), Te'sîsu'l Ahkâm (3/197)

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/4458